

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г. С. СКОВОРОДИ
КАФЕДРА МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ПЕДАГОГІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
МИКОЛАЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

«ЧАС МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ»

збірник статей

**XII ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ:
«МИСТЕЦЬКА ОСВІТА: НАУКОВІ ДИСКУСІЇ»**

«TIME OF ART EDUCATION»

collection of articles

**XII ALL-UKRAINIAN
SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE
«ART EDUCATION: SCIENTIFIC DISCUSSIONS»**

24 березня 2023 р., Харків, Україна

March, 24, 2023, Kharkiv, Ukraine

УДК 37.032

Редакційна колегія:

Соколова А. В. – в. о. зав. кафедри музичного мистецтва, докторка педагогічних наук, професорка, професорка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Фомін В. В. – декан факультету мистецтв, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Юр'єва К. А. – докторка педагогічних наук, професорка, професорка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Беземчук Л. В. – кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Васильєва О. В. – кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Данилюк М. М. – доктор філософії, доцент, доцент кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Донченко Л. І. – кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Ткаченко М. О. – кандидатка педагогічних наук, доцентка, доцентка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

Бурма Г. В. – кандидатка наук, доцентка, старша лаборантка кафедри музичного мистецтва Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди

Протокол №4 від 19.04.2023 р.

У збірнику статей представлені матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції «Мистецька освіта: наукові дискусії». Збірник розрахований на студентів, магістрантів, аспірантів, докторантів, здобувачів, педагогічних і науково-педагогічних працівників науково-дослідних інститутів, ЗВО, учителів мистецьких шкіл.

Час мистецької освіти «Мистецька освіта: наукові дискусії»: зб. статей XII Всеукраїнської наук.-практ. конф., (24 березня 2023) / заг. ред. А. В. Соколової. Харків: ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2023, 151 с.

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів. Автори статей несуть повну відповідальність за опублікований матеріал.

Мова видання: українська, англійська.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДО ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ ВОКАЛЬНИХ ТВОРІВ

Васильєва О. В.

кандидатка педагогічних наук,
доцентка кафедри музичного мистецтва
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди
м. Харків, Україна

Го Цзя

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти,
факультету мистецтв, 61МК групи
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди
м. Харків, Україна

Анотація. У статті висвітлені актуальні питання підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до театралізації вокальних творів у сучасній науковій думці; розкрито сутність поняття «театралізація»; визначено основні функції театралізації вокальних творів; схарактеризовано види і форми театралізації; виявлені найбільш уживані у практиці засоби театралізації вокальних творів.

Ключові слова: театралізація, драматизація, акторська майстерність, сценічна композиція, вокальна композиція, вокальний театр.

Annotation. The article highlights relevant issues of preparing future music teachers for the theatricalization of vocal works in modern scientific thought; reveals the essence of the concept of "theatricalization"; defines the main functions of theatricalization in vocal works; characterizes types and forms of theatricalization; identifies the most commonly used means of theatricalizing vocal works in practice.

Key words: theatricalization, dramatization, acting skills, stage composition, vocal composition, vocal theater

Постановка проблеми та її актуальність. Сучасна людина звикла до візуального способу отримання інформації. Саме тому проблеми підготовки сучасного вчителя музичного мистецтва до театралізації вокальних творів є актуальною сьогодні. Завдяки використанню різноманітних засобів театралізації вчитель може більш ефективно залучити учнів до вокальної діяльності, зацікавити їх вокальними творами, змістовно розкривати сутність пісень, проникаючи в їх емоційний стан. Участь у театралізованому виконанні вокальної музики сприятиме розвитку творчих та організаційних здібностей

педагога, а його вихованців привчатиме до роботи в команді, стимулюватиме фантазію і потребу до занять вокальним мистецтвом.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Проблема підготовки вчителів музичного мистецтва до театралізації творів вокальної музики міжнаукова і тому знаходиться у полі зору декількох наукових галузей: театральної і музичної педагогіки, музичної психології, мистецтвознавства. Аналіз наукових доробок з обраної теми дослідження виявив широкий спектр найбільш актуальних питань, які сьогодні підіймаються науковцями. Серед них: розкриття сутності поняття «театралізація» (Т. Богданова, Ю. Мостова, Л. Пічугіна), визначення функцій театралізації у створенні художніх образів вокально-хорових творів (Л. Байда, З. Величко-Соломенник, Н. Овчиннікова), виокремлення засобів і форм театралізації вокально-хорових творів (В. Антонюк, С. Гмиріна, С. Косинська, Ю. Мостова,); використання театралізації у педагогічній діяльності (С. Іригіна, М. Ткаченко, Н. Шер); формування вокально-сценічної майстерності майбутнього вчителя музичного мистецтва (В. Кузьмічова, В. Лей, В. Ткаченко), висвітлення окремих аспектів сценічно-образного перевтілення та акторської майстерності в процесі створення сценічного образу вокальних творів (Н. Гребенюк, Н. Дрожжина, О. Катрич, М. Ткаченко).

Утім, незважаючи на досить широкий спектр виявлених напрямів дослідження означеної проблеми, саме підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва до театралізації вокальних творів потребує більш ретельного вивчення.

Мета статті полягає в огляді науково-педагогічної, мистецтвознавчої літератури щодо проблеми підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва до театралізації вокальних творів та визначенні актуальних питань її дослідження.

Виклад основного матеріалу. Активне розповсюдження явища театралізації у сучасному мистецтві, зокрема у вокальному, свідчить про наявність цілої низки тенденцій, які віддзеркалюють його розвиток в епоху масової культури. Саме тому театралізація творів вокальної музики являє собою одне з характерних художніх явищ, коріння якого поринає у давнину, а процес внутрішніх змін органічно пов'язаний з логікою історії розвитку вокального мистецтва. Вона дозволяє трансформувати і оновити академічне вокальне виконавство, динамізуючи сценічний образ співака, дозволяє більше привернути увагу слухачів до творів класичної і народної музики.

Найбільш інтенсивний розвиток театралізації музичних творів, зокрема вокальних, припадає на XVIII-XX ст. – період становлення постійного театру в Європі. У цей час поряд з урочистими операми були популярні театральні

серенади, які замовлялися композиторам, поетам, балетмейстерам в особливих випадках (весілля, ювілей або дні народження коронованих осіб). Зовнішні засоби виразності цих невеликих за обсягом п'єс часто перевершували драматичний розвиток. Одним з прикладів такого виду творчості є твори В. Моцарта («Асканій в Альбі», «Сон Сципіона», «Король-пастух»). З початком ХХ століття приходить розквіт вокально-хорового театру. Велика заслуга в цьому належить К. Орфу, сценічні кантати якого поєднують в собі драму, вокал, декламацію, пантоміму, хореографію і оркестр. Звуки, світло, фарби, жести, зображення, рухи, танець поєднуються в його творах як рівноправні співучасники чогось цілого.

У світлі обраної теми дослідження потрібно зупинитися на розкритті у науковій літературі сутності поняття «театралізація», а також на розгляді споріднених понять: «театралізація», «театралізований», «театральність». Аналіз словникової літератури доводить, що під терміном «театралізація» розуміють внесення елементів драматичної дії або сценічної вистави у певний вид мистецтва, зокрема у вокальний твір [1;2].

Для характеристики дії концерту, свята, обряду, програми, проекту використовують термін «театралізований». Театралізовані заходи можуть відбуватися на певних сценічних майданчиках як за безпосередньої участі глядачів, які є активними учасниками дійства, так і без них. Театралізація відбувається за театральними законами, які мають на увазі синтез художнього вимислу і дійсності із залученням уривків вистав, віршів, пісень, танців, кінофрагментів. Внаслідок чого народжується нова неповторна художня дія.

З.Величко-Соломенник, розмірковуючи над феноменом театралізації, вважає її прогресивним методом розвитку сучасного вокально-хорового мистецтва, що допомагає втягнути глядача у дію, цілеспрямовує сприйняття змісту вокального твору [3, с. 57].

Як зазначалося вище, театралізація художнього твору, зокрема вокального, означає розкриття його змісту театральними засобами відповідно законів театру. В основі методу театралізації лежать два театральних закони. Перший передбачає організацію наскрізної сценічної дії, за рахунок чого відбувається розкриття драматичного конфлікту. Другий – створення художнього образу. У сучасній театральній практиці існує поняття режисерська театралізація, коли сценарій узгоджується з художньо-образною сферою через систему образотворчих виразних засобів.

Розгляд досліджень З.Величко-Соломенник, Н.Михайлової, Ю. Мостової дозволяє виділити особливості театралізованого дійства.[3;7;8] Театралізоване дійство передбачає створення психологічних ситуацій, а не вигаданих персонажів, на основі документального матеріалу. Наступною особливістю

означеного феномену є поліфункціональність, що проявляється у дидактичній, інформаційній, естетичній, етичній, гедоністичній, комунікативній функціях. Театралізований твір як дійство існує у єдиному екземплярі і має різноманітні просторові і стильові форми.

Театралізовані масові дії більш ефективно доносять ідеї втілені у художню форму, показуючи зміст твору живими образами. Образне вирішення теми - це і є суть театралізації. Наповнюючи дійство образністю, театралізація сприяє виникненню у кожного глядача близьких йому життєвих асоціацій, вражень, досвіду. Таким чином активізується сприйняття слухача і його потреба до дії.

Отже, автора дійства можна вважати його режисером, психологом, педагогом, який на основі художньої образності вирішує питання активізації його учасників у процесі масового дійства.

Узагальнення різноманітних підходів до трактування сутності поняття «театралізація» виявило множинність його інтерпретації. На основі яких, ми визначаємо театралізацію як синтез художнього вимислу та реальності, в процесі якого народжується нова, оригінальна дія. Таке визначення дозволяє розглядати метод театралізації у наступних напрямках. А саме як: трактування події (тексту твору) з додаванням елементів драматичної дії; гра-драматизація у театральній формі; форма масового сюжетного видовища.[3;8].

Розгляд сучасної практики використання театралізації мистецьких програм, зокрема вокальних, передбачає поєднання звуків, кольору, мелодії, декорацій, костюмів у часі і просторі. Ці засоби допомагають створити художній образ твору у різних варіантах, об'єднуючи всі компоненти через наскрізну дію відповідно до сценарної лінії. Театралізовані програми із вокальних творів покликані створити активну видовищну ситуацію з максимальним залученням до дійства глядачів. Завдяки цьому поживляється художнє осмислення фактів, подій, змісту творів.

Отже, театралізація розглядається як наближений до театру активний творчий метод, що має глибоке соціально-психологічне обґрунтування. Завдяки реалізації дидактичної, педагогічної, інформаційної, пропагандистської, агітаційної функції художній зміст вокальної програми перетворюються у біфункціональну художню форму. Обробка вокального матеріалу і особлива організація поведінки на сцені лежать в основі театралізації. Внаслідок цього театралізація займає визначне місце в організації концертних програм вокальних творів. Налагоджуючи емоційно-художню діяльність людини, театралізація зараджувала засвоєнню особистістю цінностей суспільства, формуванню естетичного смаку глядацької аудиторії.

Науковці Н. Дрожжина, Ю. Мостова, К. Станіславська виокремлюють такі прояви театралізації, як: зовнішня і внутрішня. Внутрішня засновується тільки на змісті музичного твору і пробуджує дію в уяві глядача через його асоціації. В цьому випадку драматизується сам розвиток музичного матеріалу, відбувається процес драматичного зіткнення музичних тем-образів, де реалізація ідеї твору відбувається за рахунок підпорядкування музичних засобів виразності сценічним закономірностям. Таким чином, на думку К. Станіславської, «народжується композиція, де слухачі стають учасниками подій у розумовій формі (глядацькій уяві)» [10, с. 1].

Зовнішня містить у собі як візуальні засоби створення концертної вокальної програми, здатні перетворити її на спектакль, так і надає широкі акустичні можливості завдяки використанню простору сцени. Продуманий рух виконавців по сцені додає звуку стереофонічного насичення.

Один із найбільш уживаних засобів театралізації – візуалізація вокальних творів. Реалізація візуального ряду потребує використання у сценічному дійстві освітлення, декорацій, реквізитів, костюмів тощо. У театралізованих вокальних творах потрібно застосовувати різні види суміжних мистецтв поезією, візуальні образи, що значно розширить і посилить виразні можливості музики.

Необхідно зауважити, що залучення до процесу виконання вокальних творів елементів театралізації, потребує від співака вміння режисувати музичну дію, створювати сценічну драматургію розвитку художнього образу. Створення сценічного втілення вокального твору обумовлює врахування співаком-виконавцем його стильових і драматургічних особливостей, а також можливість їх застосування.

На основі опрацювання досліджень Ю. Мостової, В. Овчиннікової, З. Величко-Соломенник виявлено основні групи засобів театралізації вокальних творів: фонові, мізансценічні, акторські [8;9]. До фонових засобів належать освітлення, декорації, костюми, реквізити, слайд-фільми, світложивопис. Серед мізансценічних засобів науковці вирізняють статичне положення виконавців (розташування без пересування по сцені) та рух як виконавців по сцені, так і рух самих елементів сцени. Дуже важливими у створенні переконливого сценічного образу і розкритті змісту вокального твору є акторські засоби. До них належать міміка, пластика, рухи, акторська гра співака [8].

В основі вокального мистецтва лежить синтез слова і музики, що обумовлює його існування в різних жанрах: камерних (романсах, піснях) та синтетичних жанрах (операх, оперетах, мюзиклах, музично-драматичних виставах). За своєю природою вокальному мистецтву властиве прагнення до театралізації як одного із методів розкриття образу вокального твору. Витоки цього явища знаходяться у синкретичності вокальних творів, які лежать у

програмній літературній основі з розвитку сюжетної лінії. Сучасне камерне вокальне виконавство знаходиться у пошуку оновлення форм сценічного існування. Для більшого ефекту до їх виконання стали залучати засоби, притаманні синтетичним вокальним жанрам, поступово наближуючи концертні програми камерної музики до музично-драматичного дійства.

На думку науковців Н. Михайлової, К. Станіславської, театралізація, як художній напрям, використовуючи вище зазначені засоби і види, дає можливість генерувати мобільні та варіативні вокальні проекти. Вони можуть простягатися від авторських вистав до тематичних концертів з елементами драматизації, які можна використовувати у мішаних програмах, різних святкових заходах та як окремі концертні номери [7;10].

Дослідники К. Станіславська, В. Супрун, М. Ткаченко вважають вокальне виконавство комунікацією художнього типу, яка засновується на взаємозалежних і взаємозв'язаних чинниках: композиторській творчості та виконавській діяльності [10;11;12]. Особливість такої комунікації потребує засобів донесення композиторського задуму у виконавському трактуванні. Сценічні композиції вокальних творів, виконаних за допомогою театралізації, стають вокально-сценічним дійством, де головна особа – соліст-співак. Театрально-сценічний синтез, що використовується при створенні таких композицій передбачає наявність різноманітних вокальних тембрів, артистизму, сценічної пластики та рухливості. Музично-театральна інтерпретація вокального твору - це співдружність вокаліста, концевейстера і режисера.

Узагальнення наукових праць з досліджуваної проблеми [7;8;9;10], дозволило нам виокремити види театралізації, а саме, вокальної композиції і сценічної композиції. Вокальна композиція як поєднання декількох вокальних творів може бути різною за своєю формою і стилем. Наприклад, композиція в стилі «медлі» (англ. medley), в якій закладена суміш різних елементів. Вона складається з декількох відомих пісень, що поєднуються в один великий музичний номер. Кожна пісня виконується 1-2 хвилини, після чого відбувається перехід до наступної пісні.

У вокальній композиції «попурі» також поєднується декілька пісень, але вони поєднані музичними переходами і виконуються без пауз між ними, що створює ефект безперервної музики. Подібна до попурі композиція «мікс». Цей формат складається з уривків різних пісень, поєднаних за допомогою елементів діджеїнгу. В ній можуть поєднуватися різні музичні стилі, в основному сучасної популярної музики.

До вокальних композицій, у широкому сенсі, належить і оперний спектакль, і вокальні цикли. У вокальних циклах об'єднуються твори на основі

спільної тематики або жанру. Кожний твір має свою історію чи може бути частиною загальної історії, яка буде розкрита у циклі.

Сценічна композиція може містити різні елементи, такі, як: акторська гра, спів, танець, музика, світлове та звукове оформлення, декорації та костюми, що створюють образи та настрої вистави. Важливим елементом сценічної композиції є сценарій, який описує сюжет, дії та розподіл ролей між акторами. Також важливою частиною є режисерська концепція, яка відображає ідею вистави та спосіб її реалізації. Сценічна композиція може бути створена як з використанням вже існуючих творів, таких як опери або балети, так і створена з нуля, як у випадку з мюзиклами або театральними виставами. Мета сценічної композиції - це передача ідеї та емоцій, створення атмосфери, яка залишається в пам'яті глядачів та слухачів на довгий час.

У синтезі вокальної та сценічної композиції народжується вокальний театр - вид мистецтва, який поєднує в собі елементи вокального мистецтва та театральної постановки. У вокальному театрі співаки виконують пісні та арії, однак не просто стоячи на сцені, а створюючи драматичні образи та інтерпретуючи музику через рух, жести та виразність обличчя.

Висновки. Отже, результати дослідження свідчать, що театралізація вокальних творів безперечно є актуальною темою наукових досліджень. Науковцями визначена сутність поняття «театралізація» і «театралізований», виявлені функції театралізації (дидактична, педагогічна, інформаційна, пропагандистська, агітаційна, комунікативна); запропоновані види театралізації (вокальна композиція, сценічна композиція, вокальний театр); встановлені засоби театралізації вокальних творів (фонові, мізансценічні та акторські).

Список використаних джерел

1. Академічний тлумачний словник української мови <http://sum.in.ua/>
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови: 250000 / уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: Перун, 2005. VIII, 1728 с.
3. Величко-Соломенник З. Хорова театралізація як засіб розвитку вокально-сценічної майстерності вихованців дитячого хорового колективу / Актуальні питання гуманітарних наук, Випуск 42, Том 1. С.55-65
4. Гмиріна С.В. Сценічне перевтілення студента-вокаліста як педагогічна проблема / Зб. наук. праць КНПУ імені М. Драгоманова, вип. 17. С.1-9.
5. Кузьмічова В.А. Деякі аспекти професійної вокальної підготовки студентів факультетів мистецтв педагогічних університетів / Проблеми сучасної педагогічної освіти Сер.: Педагогіка і психологія. Зб.статей: Ялта: РВВ КГУ, 2014. Вип.43. Ч.3. С. 107-112.
6. Лей В. Формування вокально-сценічної майстерності майбутнього вчителя музики [Текст]: автореф. дис. ... канд. пед. наук. / В. Лей. К., 2010. 23

Цзяньшу, В. Формування вокально-виконавської культури майбутніх вчителів музики у процесі фахової підготовки [Текст]: дис. ... канд. пед. наук /В. Цзяньшу. Луганськ, 2013. 201 с

7. Михайлова Н. Трансформація рольової функції хору в музичній виставі (на прикладі театральної практики останньої третини ХХ – початку ХХІ ст.): автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Харків, 2012. 17 с.

8. Мостова Ю. Театралізація хорових творів як метод художньої інтерпретації : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.01. Харків, 2003. 20 с

9. Мостова Ю. Театралізація музичного твору як аспект виконавської інтерпретації. Теоретичні та практичні питання культурології. Запоріжжя: ЗДУ, 2000. Вип. 3. С. 176-183.

10. Станіславська К. Явище хорової театралізації у сучасній музичній культурі. URL: http://www.rusnauka.com/8_DN_2011/MusicaAndLife/5_82154.doc.htm.

11. Супрун В. О. Музично-словесний твір як процес смислоутворення :автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Харків, 2008. 19 с.

12. Ткаченко М.О. До проблеми втілення художнього образу вокального твору засобами сценічної виразності (в контексті виконавської підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва) // Педагогічні науки: зб. наук. праць: 2017. Том 75. С. 192-196.

13. Ткаченко М.О. Формування артистичної техніки майбутнього вчителя музики: Навчальний посібник. Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2008. 63с.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

Бу Інхуа

здобувачка третього (освітньо-наукового)
рівня вищої освіти за спеціальністю
011 Освітні, педагогічні науки
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди
м. Харків, Україна

Науковий керівник – доктор педагогічних наук, професор Т.П. Танько

<i>Любов Донченко</i> ДІАГНОСТИКА РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ХУДОЖНЬО-МУЗИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МИСТЕЦТВА ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІН МУЗИЧНО-ТЕОРЕТИЧНОГО ЦИКЛУ	75
<i>Анна Петренко</i> ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ КАФЕДРИ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ	81
<i>Ірина Левицька</i> ON-LINE ЗАНЯТТЯ В КЛАСІ ОСНОВНОГО МУЗИЧНОГО ІНСТРУМЕНТУ (ФОРТЕПІАНО)	84
<i>Наталія Білова</i> ОРГАНІЗАЦІЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ТВОРЧОЇ РОБОТИ В КЛАСІ ОСНОВНОГО МУЗИЧНОГО ІНСТРУМЕНТУ (ФОРТЕПІАНО)	88
<i>Катерина Юр'єва, Лу Чжицю</i> ПРОБЛЕМИ В РОБОТІ СТУДЕНТІВ З КНР НАД ВИКОНАВСЬКИМ ОБРАЗОМ У КЛАСІ ПОСТАНОВКИ ГОЛОСУ	93
<i>Оксана Васильєва, Го Цзя</i> АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ДО ТЕАТРАЛІЗАЦІЇ ВОКАЛЬНИХ ТВОРІВ...	98
<i>Бу Інхуа</i> ДЕЯКІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА	105
<i>Ірина Парфентьєва</i> ВІРТУАЛЬНИЙ ХОР ЯК ОДИН З ЕЛЕМЕНТІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	109
<i>Ду Чжоцзюнь</i> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІНТЕРЕСУ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА У ПРОЦЕСІ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	112